

в зiницi — небуття i всесвiт
мов озеро прозоре i бездонне
увесь лiс кожне дерево ревниво
ховає за собою
лежить в галявинi забутiй тiло
з якого випала душа
що з порваною оболонкою.

Цикл « [Заложники стирання](#) ».